

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 73 0 К 013004 20 Кв 4
Бања Лука, 09.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Ј. Р., због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о приједлогу Основног суда у Котор Вароши за рјешавања сукоба надлежности, у сједници вијећа одржаној 09.11.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

За одлучивање о застарјелости извршења казне затвора над осуђеним Ј. Р., по пресуди Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 013004 14 К од 26.03.2015. године, због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, стварно надлежан је Основни суд у Котор Вароши.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем број 86 0 К 053819 20 Кв од 12.08.2020. године Основни суд у Модричи се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о захтјеву осуђеног Ј. Р. за доношење рјешења о застарјелости извршења казне затвора над осуђеним, по пресуди Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 013004 14 К од 26.03.2015. године, због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, те је након правоснажности тог рјешења, предмет уступио Основном суду у Котор Вароши, сматрајући да је тај суд стварно надлежан за одлучивање о застарјелости извршења казне затвора.

Након тога, судија Основног суда у Котор Вароши је овом суду поднио приједлог за рјешавање сукоба надлежности број 73 0 К 013004 14 К од 30. 10.2020. године, у којем се истиче да је у овом кривичном предмету за одлучивање о застарјелости извршења казне затвора, стварно и мјесно надлежан Основни суд у Модричи, обзиром да је Основни суд у Котор Вароши доставио Основном суду у Модричи своју пресуду број 73 0 К 013004 14 К од 26.03.2015. године (којом је Ј. Р. осуђен ка казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца и која је постала правоснажна дана 19.01.2016. г.), а ради упућивања осуђеног на издржавање казне затвора, у складу са чланом 73. став (1) Закона о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број: 63/18), јер осуђени има пребивалиште на подручју општине Модрича.

Дакле, Основни суд у Котор Вароши сматра да је Основни суд у Модричи надлежан за одлучивање о застарјелости извршења изречене казне затвора, док Основни суд у Модричи сматра да је за то надлежан Основни суд у Котор Вароши.

Приједлог Основног суда у Котор Вароши није основан.

Наиме, према одредби члана 93. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17, 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), о сумњи о дозвољености извршења судске одлуке, одлучује посебним рјешењем, судија, односно, предсједник вијећа, суда који је судио у првом степену. Како је питање застарјелости извршења кривичне санкције, једна од претпоставки дозвољености извршења судске одлуке, којом је санкција изречена, онда о том питању одлучује судија тог суда који је донио ту одлуку у првом степену.

Према томе, обзиром да је у конкретном случају, Основни суд у Котор Вароши донио правоснажну пресуду којом је Ј. Р. осуђен ка казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, то је тај суд надлежан и да одлучи о томе да ли је наступила застарјелост извршења те казне.

Из наведених разлога донијето је рјешење као у изреци, а на основу члана 36. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

НАПОМЕНА: Против овог рјешења није дозвољена жалба.

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић